

har Digtighed og Interesse for sit Fag, faa faaer han Eleverne med sig. Fremdeles kan det paavises, at Gymnastikunderviisningen i de lærde Skoler er gaaet fremad; det er ogsaa til Gavn for Gymnastiken i Almuefkoelerne, da Skoelernes Foresatte, Præsterne, udgaae derfra. (Munterhed.) Det kan ikke hjælpe, at De lee, mine Herrer; det er saaledes, og det er at haabe, at disse Folk ville bevare Interessesen for et Fag, hvort de i Ungdommen selv have drevet det til en vis Færbighed. Endvidere har Gymnastikdirecteuren endnu truffet andre Foranstaltninger, idet han har udgivet en Ledetræd i Gymnastiken. Naar der saaledes er Haab om, at Almuefkoelerne faa bedre Lærere fra Seminarierne, naar de faa bedre Foresatte fra de lærde Skoler, og de have en god Vejledning, faa stiller det sig for mig, som om det ikke seer saa fort ud, som man har skildret, men som om Udsigterne ere noget lysere. Jeg skal nu henvende mig til dette Lovudkast. Det er vistnok aldeles utvivlsomt, at Forholdene paa mange Steder ere saaledes, at man maatte ønske, at Gymnastiken for en Tid maatte stilles i Bero. Jeg har selv for flere Aar tilbage seet en gammel Skolelærer, der ikke havde det allermindeste Begreb om Gymnastik, springe for paa den allerhyndeligste Maade seet ham være til Spot for Drengene (Stemmer: Hør! Hør!). Ja, jeg taler kun Sandhed, og jeg haaber, at det skal komme mig til gode, at man anerkjender det, naar jeg faaer min Sætning fuldendt. Jeg har seet Bønderkonerne med deres Strikketøj i Haanden staae og lee, saa det klukkede i dem, naar de faa derpaa. Lad, hvor Forholdene ere saaledes, Gymnastiken blive stillet i Bero; men lad det skee af Kultusministeriet, af Admistrationen, som forekommer mig baade er berettiget og forpligtet til at gjøre det. Hvis man nu imidlertid mener, at denne Myndighed skal lægges i en anden Haand og her i Sogneforstanderskabets, saa burde man dog sandelig opstille visse Betingelser, under hvilke de havde denne Ret, og ikke saaledes uden videre give dem Hals og Haand derover. Jeg indbrømmer, at der er en Modstand imod Gymnastiken, at der er Ulyst til den, men er det derfor ikke bedre, istedetfor at jage Gymnastiken ud af Døren, at faae Ulysten til den loffet ind i Hu-

set? Og der gives mange Midler, hvorved man kan faae Ulysten vækset. Jeg skal nævne nogle. For det Første tror jeg, at man maa holde Bisperne, Provsterne og Præsterne til at gjøre deres Pligt; de bør lade dem præsentere denne Underviisning; saaledes som det ved Loven er paalagt dem. Her, hvor der ikke er Tale om nogen Samvittighedstvung, kan jeg være ganske enig med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen). Embedsmændene ere lønede, og de ere forpligtede til at gjøre, hvad Loven byder. Lad dem, efter Plakaten af 25de Juni 1828, lade Gymnastiken præsentere for sig, men det gjøre de ikke. Der gives mange Skolelærere, som i Begyndelsen af deres Virksomhed med Iver have taget sig af Gymnastiken, og som have været dygtige Gymnastikere, men som efterhaanden lade den falde bort, og hvorfor gjøre de det? Fordi der er Ingen, der skjønner paa deres Gjerning; de sige: vi ville gjerne holde paa Gymnastiken, og naar Bispen, Provsten og Præsten komme til Bisitats, præsentere den for dem, men de spørge slet ikke om den, og naar en Skolelærer spørger dem, om de ikke kunne have Ulyst til at see den, bliver Svaret: O nei, lad os være frie for det. Derfor mener jeg, som sagt, at hvad der for det Første kan gøres, det er, at Plakaten af 25de Juni 1828 indskræpkes, og det er os bekendt, at da det meget anseete Medlem (Hall), som pleier at sidde her ligeoverfor mig, var Kultusminister, indskræpede han den, men det lader til, at der trænges til en ny Indskræpelse. Et af de bedste Midler til at udvikle Gymnastiken er at have gode Lærere; det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har saa ofte paa sin politiske Bane fremdraget en Klasse af Middelfstanden og fremhævet dens Digtighed, det er Underofficersklassen, det ærede Medlem har med Rette fremhævet, at der i denne Klasse findes to gode Egenstaber, nemlig Digtighed til at arbejde og til at lyde; hvor disse to Ting ere forenede, er en Arbeidssum tilstede, som man ikke altid tilstrækkelig benytter. Jeg kan imidlertid ikke nægte, at ogsaa jeg synes, at han undertiden er, om jeg maa bruge dette Udtryk, marcheret op med sine Underofficerer paa urette Sted, men her vil det